

Til BLD

Hørings svar fra Caritas Norge vedrørende inkluderingsutvalgets NOU 2011:14

Bedre integrering: Mål, strategier, tiltak

Caritas er Den katolske kirkes sosiale arm. I 2011 var det over 92.000 registrerte katolikker i landet. De registrerte medlemmene kommer fra til sammen 198 forskjellige fødeland. De seks største katolske nasjonale gruppene utenom etniske norske kommer fra Polen, Filippinene, Vietnam, Chile, Litauen og Sri Lanka. I tillegg kommer mange fra ulike afrikansk, asiatiske, latinamerikanske land, samt fra Midt-Østen.

Caritas høster verdifulle erfaringer på integreringsområdet fra arbeidet med disse gruppene og fra vårt nyopprettede Caritas Infosenter for arbeidsinnvandrere fra EØS-landene. Størst pågang har informasjonssenteret med innvandrere fra Spania, Italia, Litauen og Polen. Et økende antall kommer også fra Hellas. Mange av arbeidsinnvandrerne fra EØS-landene har latinamerikanske eller afrikanske land som sine fødeland. Vi erfarer at de om lag 20 personene som kommer til informasjonssenteret hver dag (åpnet 31. august 2011) har stor nytte av vårt lavterskel informasjons- og veiledningstilbud. Som sivilsamfunnsorganisasjon når Caritas fram til disse innvandrergруппene på en svært god måte og bidrar til at disse langt raskere enn ellers får startet sin integreringsprosess i Norge, eventuelt velger å returnere til hjemlandet.

Caritas Norge slutter seg til *Flerkulturelt kirkelig nettverks* høringsuttalelse, vi er medlem av dette kirkenettverket. Vi ønsker i tillegg å fremføre følgende:

- 1) NOU 2011:14 legger etter vår vurdering for liten vekt på sivilsamfunnets rolle i integreringsarbeidet, dette sett i lys av den vektleggingen og omfanget som gis til arbeid og utdanning.
- 2) Vi begrunner dette ut fra trosbaserte organisasjoners erfaringer, og spesielt våre egne som katolsk kirke og Caritas Norge som organisasjon. Som innvandrerkirke opplever vi at den jevne kontakten mellom medlemmer av kirken med høyst forskjellig nasjonalitetsbakgrunn er svært verdifull for samhandling, inkludering og integrering.
- 3) Det hevdes av mange innvandrere at det å bli sett og verdsatt som menneske er det som er avgjørende for at de skal føle seg fullverdig inkludert i det norske samfunnet. Nettopp dette å bli sett, verdsatt og respektert på lik linje med etniske nordmenn ivaretas gjennom å skape møteplasser som Caritas og menighetene har etablert.
- 4) Siden denne sivilsamfunnsarenaen er så verdifull for etablering av bekjentskap og læring, erfaringsutveksling og kunnskap er det behov for å satse ressursmessig langt mer på dette. Det betyr ikke at arbeid og utdanning skal nedtones, men at sivilsamfunnets rolle spesielt blant trosbaserte organisasjoner bør oppgraderes.
- 5) Gratis norskopplæring for arbeidsinnvandrere og familiegjennforente til disse bør etableres. Departementet bør utrede, i samarbeid med sivil sektor, hvordan denne kan utgjøre et sentralt element i en ordning med gratis norskopplæring for arbeidsinnvandrere.
- 6) Også på et generelt grunnlag mener vi at trossamfunn har større betydning for inkludering i det norske samfunnet enn NOU 2011:14 tar høyde for. For mange innvandrere utgjør trossamfunnet de tilhører det trygge ståstedet og utgangspunktet for deres integrering. Dette bør anerkjennes i større grad, og det bør fokuseres mer

på samarbeid mellom ulike trossamfunn/sivilsamfunn hvor inkludering og integrering er temaet.

Vennlig hilsen
Bernt I Gulbrandsen
rådgiver
Caritas Norge